

Warszawa, dnia 18 lipca 2018 r.

Poz. 75

**ZARZĄDZENIE NR 45
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

z dnia 21 czerwca 2018 r.

w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

§ 1. Zarządzenie określa sposoby organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych.

§ 2. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) osoba ścigana – osobę:
 - a) co do której zachodzą przesłanki do jej zatrzymania w trybie art. 15 ust. 1 pkt 2, 2a i 3, art. 15 ust. 3 oraz art. 15a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, zwanej dalej „ustawą o Policji”, a inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne,
 - b) skazaną, tymczasowo aresztowaną, zatrzymaną lub z zaburzeniami psychicznymi, która zbiegła z miejsca prawnej izolacji, konwoju lub doprowadzenia,
 - c) poszukiwaną, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji;
- 2) pościg – działania prowadzone na ustalonym lub prawdopodobnym kierunku ucieczki osoby ściganej, zmierzające do jej zatrzymania;
- 3) zorganizowane działania pościgowe – zespół przedsięwzięć związanych z prowadzeniem pościgu, prowadzonych w formie posterunku kontrolno-blokadowego, rozpoznania, działań blokadowych, działań kamuflowanych, patrolowania lub przeszukania terenu;
- 4) pościg transgraniczny – pościg lub zorganizowane działania pościgowe prowadzone w trybie art. 41 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., zwanej dalej „KWS”;
- 5) działania blokadowe – formę zorganizowanych działań pościgowych zmierzających do odizolowania określonego obszaru, realizowanych poprzez:
 - a) blokadę krajową,
 - b) blokadę wojewódzką,
 - c) blokadę powiatową, w tym miasta stołecznego Warszawy;

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 416, 650, 730, 1039 i 1079.

- 6) blokada – formę zorganizowanych działań pościgowych realizowaną poprzez system posterunków kontrolno-blokadowych wystawianych na ustalonym lub prawdopodobnym kierunku ucieczki osoby ściganej lub wokół określonego obszaru;
- 7) posterunek kontrolno-blokadowy – wyznaczone i odpowiednio wyposażone miejsce pełnienia służby przez co najmniej dwóch policjantów, których zadaniem jest ujawnienie i zatrzymanie osoby ściganej;
- 8) rozpoznanie – formę zorganizowanych działań pościgowych, której celem jest uzyskanie informacji umożliwiających zatrzymanie osoby ściganej, w szczególności w wyniku prowadzonej obserwacji, wywiadu środowiskowego lub na podstawie danych uzyskanych ze środków masowego przekazu;
- 9) działania kamuflowane – formę zorganizowanych działań pościgowych, których celem jest zatrzymanie lub zmniejszenie prędkości pojazdu, którym porusza się osoba ścigana, prowadzonych w sposób uniemożliwiający identyfikację wykonywanych czynności z działaniami policyjnymi;
- 10) właściwy organ państwa – funkcjonariusza Policji lub inny organ wskazany w KWS.

§ 3. W przypadku prowadzenia pościgu za dwiema lub więcej osobami ściganymi, należy w pierwszej kolejności dążyć do zatrzymania osoby ściganej, która:

- 1) swoim zachowaniem bezpośrednio zagraża życiu lub zdrowiu ludzkiemu;
- 2) posiada broń palną lub inne niebezpieczne narzędzia;
- 3) posiada przedmioty pochodzące z przestępstwa;
- 4) znajduje się najbliżej policjanta.

§ 4. W czasie pościgu lub zorganizowanych działań pościgowych, a także po ich przerwaniu lub zaprzestaniu, realizowane są czynności operacyjno-rozpoznawcze, procesowe oraz, w przypadku nie ujęcia osoby ściganej, poszukiwania, w trybie i na zasadach określonych odpowiednio w przepisach w sprawie metod i form wykonywania przez Policję czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz kodeksie postępowania karnego.

Rozdział 2

Pościg

§ 5. Podjęcie pościgu następuje:

- 1) z inicjatywy policjanta, który:
 - a) widzi osobę ściganą,
 - b) uzyskał informację o prawdopodobnym kierunku ucieczki osoby ściganej,
 - c) bezpośrednio po zaistniałym zdarzeniu ustalił prawdopodobny kierunek ucieczki osoby ściganej;
- 2) na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej Policji, wyznaczonego przez niego policjanta albo dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji.

§ 6. Policjant prowadzący pościg powiadamia właściwego dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji w szczególności o:

- 1) podjęciu pościgu i jego przyczynie;
- 2) danych umożliwiających identyfikację osoby ściganej;
- 3) środkach transportu i szybkości ich przemieszczania się, w przypadku gdy osoba ścigana z nich korzysta;
- 4) użyciu pojazdu służbowego, jako pojazdu uprzywilejowanego w ruchu drogowym;
- 5) kierunku ucieczki osoby ściganej i punktach orientacyjnych;
- 6) marce, rodzaju, kolorze, numerze rejestracyjnym pojazdu służbowego, a w przypadku pojazdu oznakowanego również o numerze taktycznym;
- 7) czynnościach zmierzających do zatrzymania osoby ściganej lub miejscu jej ukrycia.

§ 7. 1. Policjant odstępuje od podjęcia pościgu, a podjęty pościg przerywa w przypadku, gdy zachodzi konieczność udzielenia pomocy osobie, której życiu i zdrowiu zagraża bezpośrednie niebezpieczeństwo i gdy nie może spowodować udzielenia tej pomocy przez osoby trzecie.

2. O odstąpieniu od podjęcia pościgu lub przerwaniu go policjant powiadamia dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca odstąpienia od podjęcia pościgu lub przerwania go, przekazując informacje umożliwiające podjęcie zorganizowanych działań pościgowych.

Rozdział 3 **Zorganizowane działania pościgowe**

§ 8. Zorganizowane działania pościgowe prowadzą jednostki organizacyjne Policji właściwe ze względu na stwierdzoną obecność lub uzasadnione przypuszczenie obecności osoby ściganej.

§ 9. W ramach zorganizowanych działań pościgowych oddziały i pododdziały zwarte Policji mogą również stosować taktykę działania pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za osobą, o której mowa w przepisach w sprawie taktyki działania pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za osobą.

§ 10. W trakcie zorganizowanych działań pościgowych rozpoznanie prowadzi się w szczególności w celu uzyskania informacji o:

- 1) okolicznościach popełnionego przestępstwa, wykroczenia lub czynu karalnego, czasie jego popełnienia, śladach pozostawionych na miejscu, osobach pokrzywdzonych i świadkach – jeżeli zorganizowane działania pościgowe prowadzone są za sprawcą przestępstwa, wykroczenia lub czynu karalnego;
- 2) rzeczach skradzionych – jeżeli w wyniku zdarzenia doszło do zaboru mienia;
- 3) osobach ściganych, ich liczbie, rysopisach, dokumentach którymi się posługują, przedmiotach które przy sobie posiadają;
- 4) posiadaniu przez osobę ściganą broni palnej lub niebezpiecznego narzędzia;
- 5) stanie zdrowia oraz uzależnieniach osoby ściganej;
- 6) członkach rodziny osoby ściganej lub osobach, z którymi utrzymywała ona kontakt oraz adresach zamieszkania tych osób;
- 7) adresach miejsc, w których może przebywać osoba ścigana;
- 8) kierunku ucieczki osoby ściganej;
- 9) rodzaju i cechach charakterystycznych środka transportu, jeśli osoba ścigana z niego korzysta lub korzystała;
- 10) topografii terenu i charakterystyce obiektów do przeszukania.

§ 11. 1. W sytuacji, w której nie udało się zatrzymać osoby ściganej oraz rozpoznanie nie doprowadziło do uzyskania informacji o miejscu jej ukrycia, prowadzi się przeszukanie terenu.

2. Przeszukanie terenu można realizować:

- 1) odśrodkowo – od miejsca ostatniego kontaktu wzrokowego z osobą ściganą we wszystkich możliwych kierunkach ucieczki do granicy wyznaczonego rejonu poszukiwań;
- 2) dośrodkowo – od wyznaczonej granicy rejonu poszukiwań do miejsca ostatniego kontaktu wzrokowego z osobą ściganą;
- 3) w wyznaczonych rejonach poszukiwań.

3. Teren objęty przeszukaniem przez policjantów można dzielić na odcinki lub rejonu poszukiwań.

4. W przypadku, gdy na terenie otwartym objętym przeszukaniem znajdują się zabudowania, można:

- 1) wydzielić grupę policjantów do przeszukania zabudowań i do czasu ich zakończenia wstrzymać przeszukanie terenu;
- 2) wydzielić grupę policjantów do przeszukania zabudowań, nie wstrzymując przeszukania terenu;
- 3) wydzielić rejon zabudowań lub całą miejscowość, jako samodzielny odcinek działań.

§ 12. 1. Do prowadzenia zorganizowanych działań pościgowych kieruje się, w miarę możliwości, policjantów znających teren działań.

2. Należy zwracać się o udzielenie niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, w szczególności Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej, Straży Ochrony Kolei, Służby Więziennej, Straży Leśnej, Państwowej Straży Pożarnej, jeżeli pomoc ta będzie konieczna dla zapewnienia skuteczności działania lub logistycznego zabezpieczenia.

§ 13. 1. Zorganizowane działania pościgowe przerywa się na polecenie dyżurnego właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Policji lub policjanta dowodzącego zorganizowanymi działaniami pościgowymi, po zatrzymaniu osoby ściganej lub braku możliwości lub celowości prowadzenia tych działań.

2. Zorganizowanych działań pościgowych nie przerywa się, gdy z posiadanych informacji wynika, że wspólnie z osobą ściganą mogą przebywać osoby, których życie lub zdrowie może być zagrożone.

§ 14. 1. Zorganizowane działania pościgowe prowadzone na obszarze terytorialnego zasięgu działania komendanta powiatowego Policji lub komendanta miejskiego Policji koordynuje odpowiednio dyżurny komendy powiatowej Policji, zwanej dalej „KPP”, lub dyżurny komendy miejskiej Policji, zwanej dalej „KMP”, albo policjant wyznaczony przez odpowiednio komendanta powiatowego Policji lub komendanta miejskiego Policji.

2. Zorganizowane działania pościgowe prowadzone na obszarze terytorialnego zasięgu działania komendanta rejonowego Policji koordynuje dyżurny Komendy Stołecznej Policji, zwanej dalej „KSP”, albo policjant wyznaczony przez Komendanta Stołecznego Policji. Na polecenie Komendanta Stołecznego Policji dyżurny KSP kieruje siły i środki do dyspozycji właściwego komendanta rejonowego Policji.

§ 15. 1. Zorganizowane działania pościgowe prowadzone na obszarze więcej niż jednego powiatu koordynuje dyżurny komendy wojewódzkiej Policji, zwanej dalej „KWP”, lub dyżurny KSP albo policjant wyznaczony przez komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji.

2. Na polecenie odpowiednio komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji dyżurny KWP albo dyżurny KSP kieruje siły i środki do dyspozycji właściwych komendantów powiatowych Policji.

§ 16. 1. Zorganizowane działania pościgowe prowadzone na obszarze więcej niż jednego województwa koordynuje dyżurny Komendy Głównej Policji, zwanej dalej „KGP”, lub policjant wyznaczony przez Komendanta Głównego Policji.

2. Na polecenie Komendanta Głównego Policji dyżurny KGP kieruje siły i środki do dyspozycji właściwych komendantów wojewódzkich Policji lub Komendanta Stołecznego Policji.

§ 17. Dyżurny KPP, KMP lub komendy rejonowej Policji, zwanej dalej „KRP”, po otrzymaniu informacji o pościgu w szczególności:

- 1) powiadamia o zdarzeniu policjantów pełniących służbę w rejonie zorganizowanych działań pościgowych;
- 2) kieruje siły i środki w rejon zorganizowanych działań pościgowych oraz wyznacza miejsce zorganizowania posterunku kontrolno-blokadowego;
- 3) informuje o zdarzeniu i podjętych działaniach odpowiednio komendanta powiatowego, miejskiego albo rejonowego Policji oraz dyżurnego odpowiednio KWP albo KSP;
- 4) jeżeli wymaga tego charakter zdarzenia, wzywa na miejsce zdarzenia służby ratunkowe;
- 5) informuje dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji, w kierunku obszaru terytorialnego zasięgu działania której przemieszcza się osoba ścigana, a w terenach przygranicznych również dyżurnego placówki Straży Granicznej o:
 - a) potrzebie zorganizowania blokady,
 - b) rodzaju i liczbie zaangażowanych sił i środków, w tym danych umożliwiających identyfikację policjantów, kryptonimach, użytych do działań pojazdów, ich numerach rejestracyjnych i numerach taktycznych;
- 6) kieruje zorganizowanymi działaniami pościgowymi do czasu wyznaczenia policjanta dowodzącego zorganizowanymi działaniami pościgowymi;

7) w uzasadnionych przypadkach zwraca się do dyżurnego właściwej KWP lub dyżurnego KSP o wsparcie działań siłami i środkami innych jednostek organizacyjnych Policji.

§ 18. Dyżurny KWP lub dyżurny KSP w szczególności:

- 1) kieruje do zorganizowanych działań pościgowych siły i środki z jednostek organizacyjnych Policji na obszarze terytorialnego zasięgu działania odpowiednio komendanta wojewódzkiego Policji lub Komendanta Stołecznego Policji, jeżeli stwierdzi taką potrzebę;
- 2) koordynuje działania odpowiednio właściwych komend powiatowych, miejskich lub rejonowych Policji do czasu wyznaczenia przez komendanta wojewódzkiego Policji lub Komendanta Stołecznego Policji policjanta dowodzącego zorganizowanymi działaniami pościgowymi;
- 3) informuje o przebiegu działań komendanta wojewódzkiego Policji lub Komendanta Stołecznego Policji i dyżurnego KGP;
- 4) informuje o przebiegu działań dyżurnego odpowiednio KWP lub KSP, w kierunku obszaru terytorialnego zasięgu działania której przemieszcza się osoba ścigana, oraz w przypadku stwierdzenia takiej konieczności dyżurnych służb współdziałających;
- 5) w uzasadnionych przypadkach zwraca się do dyżurnego KGP o wsparcie działań siłami i środkami innych KWP lub KSP.

§ 19. Dyżurny KGP:

- 1) koordynuje zorganizowane działania pościgowe prowadzone na obszarze terytorialnego zasięgu działania więcej niż jednego komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Wojewódzkiego Policji z siedzibą w Radomiu i Komendanta Stołecznego Policji albo gdy z posiadanych informacji wynika, że osoba ścigana może chcieć przekroczyć granicę Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszcza się w jej kierunku;
- 2) informuje Komendanta Głównego Policji o rozwoju sytuacji;
- 3) gromadzi i wymienia informacje o przebiegu zorganizowanych działań pościgowych z właściwymi dyżurnymi KWP lub KSP;
- 4) w uzasadnionych przypadkach wymienia informacje z funkcjonariuszami właściwych organów innych państw za pośrednictwem komórki właściwej w sprawach międzynarodowej współpracy Policji KGP.

§ 20. 1. W zorganizowanych działaniach pościgowych można wykorzystać statek powietrzny do:

- 1) prowadzenia rozpoznania i patrolowania oraz koordynacji działań;
- 2) skrócenia czasu przemieszczenia sił i środków;
- 3) zorganizowania powietrznego punktu dowodzenia.

2. Wykorzystanie statku powietrznego w zorganizowanych działaniach pościgowych zależy od oceny zasadności jego użycia oraz panujących warunków atmosferycznych.

3. Przebieg działań z użyciem statku powietrznego rejestruje się za pomocą dostępnych środków technicznych.

4. Podczas lotu dowódca lub operator statku powietrznego jest obowiązany zachować bezpieczną odległość od osoby ściganej, uwzględniając możliwość ostrzelania statku powietrznego.

Rozdział 4 **Działania blokadowe**

§ 21. 1. Blokadę powiatową na obszarze terytorialnego zasięgu działania komendanta powiatowego Policji lub komendanta miejskiego Policji może zarządzić:

- 1) właściwy komendant powiatowy lub miejski Policji;
- 2) dyżurny właściwej KPP lub KMP;
- 3) policjant dowodzący zorganizowanymi działaniami pościgowymi wyznaczony przez właściwego komendanta powiatowego Policji lub komendanta miejskiego Policji.

2. Blokadę powiatową na obszarze terytorialnego zasięgu działania komendanta rejonowego Policji może zarządzić:

- 1) dyżurny KSP;
- 2) policjant dowodzący zorganizowanymi działaniami pościgowymi wyznaczony przez Komendanta Stołecznego Policji.

3. Blokadę wojewódzką na obszarze terytorialnego zasięgu działania komendanta wojewódzkiego Policji lub Komendanta Stołecznego Policji może zarządzić:

- 1) właściwy komendant wojewódzki Policji lub Komendant Stołeczny Policji;
- 2) dyżurny właściwej KWP lub dyżurny KSP;
- 3) policjant dowodzący zorganizowanymi działaniami pościgowymi wyznaczony przez właściwego komendanta wojewódzkiego Policji lub Komendanta Stołecznego Policji.

4. Komendant Główny Policji, wyznaczony przez niego policjant dowodzący zorganizowanymi działaniami pościgowymi albo dyżurny KGP, mogą zarządzić blokadę krajową:

- 1) na obszarze terytorialnego zasięgu działania więcej niż jednego komendanta wojewódzkiego Policji;
- 2) na obszarze terytorialnego zasięgu działania Komendanta Wojewódzkiego Policji z siedzibą w Radomiu i Komendanta Stołecznego Policji;
- 3) gdy z posiadanych informacji wynika, że osoba ścigana ma zamiar przekroczyć granicę Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszcza się w jej kierunku.

5. O zarządzeniu blokady:

- 1) powiatowej odpowiednio dyżurny KPP lub KMP informuje dyżurnego KWP lub KSP;
- 2) wojewódzkiej dyżurny KWP lub KSP informuje dyżurnego KGP;
- 3) krajowej dyżurny KGP informuje Komendanta Głównego Policji, chyba, że blokadę krajową zarządził Komendant Główny Policji.

§ 22. Dyslokację posterunków kontrolno-blokadowych wchodzących w skład blokady:

- 1) powiatowej określa komendant powiatowy lub miejski Policji, a na terenie miasta stołecznego Warszawy – Komendant Stołeczny Policji;
- 2) wojewódzkiej określa komendant wojewódzki Policji i Komendant Stołeczny Policji;
- 3) na obszarze kraju określa kierownik komórki organizacyjnej KGP właściwej w sprawach sztabowych na podstawie informacji z komend wojewódzkich Policji i KSP.

§ 23. 1. Posterunek kontrolno-blokadowy organizuje się w formie statycznej lub dynamicznej.

2. Do zorganizowania posterunku kontrolno-blokadowego w formie dynamicznej można wykorzystać pojazd służbowy jako przeszkodę oraz może on być wykorzystany w celu zatrzymania lub zablokowania, o którym mowa w art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1120 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 730 i 912), innego pojazdu.

3. Do zorganizowania posterunku kontrolno-blokadowego w formie statycznej można wykorzystać przeszkody ruchome, w szczególności pojazdy służbowe lub kołczatki drogowe lub zespoły przeszkód stałych, w skład których mogą wchodzić w szczególności betonowe bloki, beczki z wodą, worki z piaskiem.

§ 24. Organizując posterunek kontrolno-blokadowy, kierownik jednostki organizacyjnej Policji, o której mowa w § 8, lub wyznaczony przez niego policjant wyznacza:

- 1) dowódcę posterunku kontrolno-blokadowego;
- 2) pojazdy lub zespoły przeszkód stałych;
- 3) zespół kontrolujący składający się minimum z 2 policjantów;
- 4) w miarę możliwości:

- a) zespół informujący składający się minimum z 2 policjantów, których zadaniem jest podanie sygnału do zatrzymania oraz informowanie o zasadach przejazdu przez posterunek uczestników ruchu drogowego,
- b) zespół osłaniający składający się minimum z 2 policjantów z bronią długą znajdujący się w niewielkiej odległości od zespołu informującego oraz kontrolującego w celu zapewnienia bezpieczeństwa działań w rejonie posterunku oraz kontynuowania pościgu.

§ 25. W posterunku kontrolno-blokadowym zorganizowanym w formie dynamicznej pojazdy służbowe można ustawić w następujący sposób:

- 1) dwa pojazdy zewnętrzne na obu kierunkach ruchu – pełnią rolę przeszkód wyznaczając tor jazdy i wymuszając powolne poruszanie się pojazdów przy przejeździe przez posterunek, a w razie konieczności umożliwiają szybkie podjęcie pościgu;
- 2) środkowy pojazd prostopadle do drogi – pełni rolę ruchomej przeszkody, przeznaczony jest do poprzecznego blokowania drogi.

§ 26. Schematy poglądowe posterunków kontrolno-blokadowych z wykorzystaniem pojazdów służbowych oraz z wykorzystaniem pojazdów służbowych i kolczatki drogowej określa załącznik do zarządzenia.

Rozdział 5

Pościg transgraniczny

§ 27. Pościg transgraniczny prowadzi się w zakresie i w sposób określony w art. 41 KWS, umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska oraz porozumieniach wykonawczych do tych umów.

§ 28. O ile umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska nie określają inaczej, przestępstwami stanowiącymi podstawę do rozpoczęcia i prowadzenia pościgu transgranicznego, o których mowa w art. 41 ust. 4, są stanowiące podstawę do ekstradycji przestępstwa zagrożone według prawa obu umawiających się stron karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej jednego roku lub karą surowszą albo czyny, wobec sprawców których można orzec środek zabezpieczający w takim samym wymiarze.

§ 29. O ile umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska nie stanowią inaczej, do praw i obowiązków funkcjonariuszy prowadzących pościg transgraniczny stosuje się art. 41 KWS.

§ 30. W przypadku przekroczenia granicy państwowej przez policjantów prowadzących pościg, dyżurny właściwej jednostki organizacyjnej Policji przekazuje dyżurnemu właściwej KWP informacje umożliwiające ich identyfikację.

§ 31. Po otrzymaniu informacji o prowadzeniu przez funkcjonariuszy innego państwa pościgu transgranicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dyżurny jednostki organizacyjnej Policji:

- 1) kieruje siły i środki, w celu niezwłocznego przejścia pościgu;
- 2) przekazuje dyżurnemu nadrzędnej jednostki organizacyjnej Policji informacje umożliwiające identyfikację tych funkcjonariuszy oraz policjantów, przejmujących pościg.

§ 32. Na polecenie dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji lub policjanta dowodzącego zorganizowanymi działaniami pościgowymi policjanci przejmują pościg od funkcjonariuszy państwa, którzy prowadzą pościg na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także osobę ujętą wraz z odebranymi przedmiotami.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 33. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych Policji lub wyznaczone przez nich osoby na czas prowadzenia działań, o których mowa w zarządzeniu zapewniają wyposażenie policjantów w:

- 1) oznakowane pojazdy służbowe oraz środki łączności w przypadku organizowania posterunku kontrolno-blokadowego w formie dynamicznej;
- 2) oznakowane pojazdy służbowe, środki łączności oraz kolczatkę drogową w przypadku organizowania posterunku kontrolno-blokadowego w formie statycznej;

3) broń długa, środki przymusu bezpośredniego niebędące na indywidualnym wyposażeniu policjantów, hełmy, kamizelki kuloodporne, sprzęt oświetleniowy, sprzęt rozgłaszający, plany i mapy w przypadku gdy uzasadniają to okoliczności zdarzenia.

2. Miejsce przechowywania oraz zasady alarmowego użycia środków, o których mowa w ust. 1, określają kierownicy jednostek organizacyjnych Policji.

§ 34. Kierownik komórki organizacyjnej właściwej w sprawach sztabowych KGP sprawuje nadzór nad realizacją zadań, o których mowa w zarządzeniu.

§ 35. 1. Komendanci wojewódzcy Policji, Komendant Stołeczny Policji, komendanci powiatowi Policji oraz komendanci miejscy Policji dostosują dokumentację jednostek organizacyjnych Policji do przepisów zarządzenia w terminie trzech miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

2. Kierownik komórki organizacyjnej właściwej w sprawach sztabowych KGP, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia, opracuje plan dyslokacji posterunków kontrolno-blokadowych wchodzących w skład blokady krajowej.

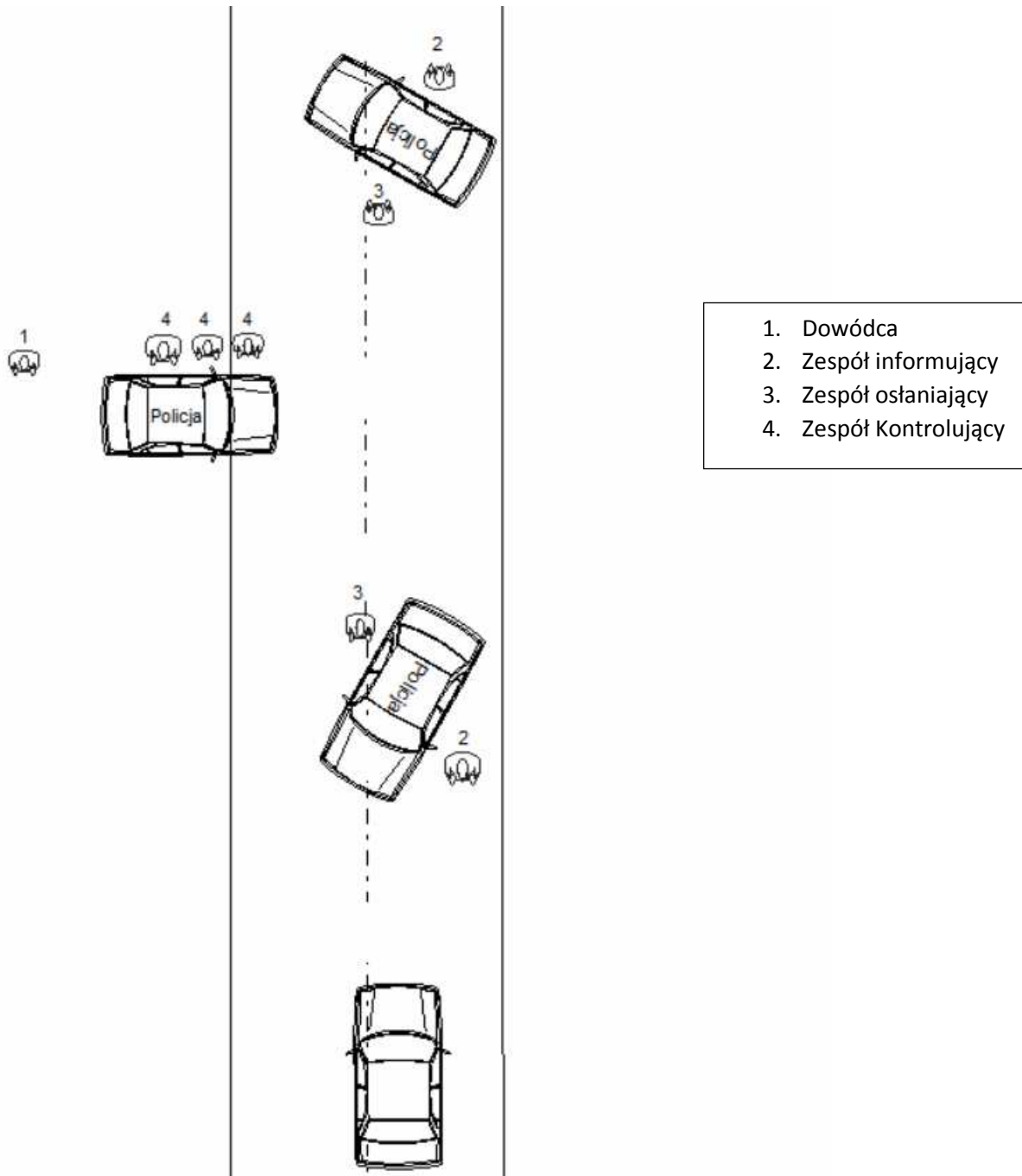
§ 36. Traci moc zarządzenie nr 1355 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie metod i form organizowania i prowadzenia przez Policję pościgów i zorganizowanych działań pościgowych (Dz. Urz. KGP z 2008 r. poz. 1).

§ 37. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Komendant Główny Policji
z upoważnienia
Pierwszy Zastępca Komendanta Głównego Policji
nadinsp. Andrzej SZYMCZYK

Załącznik do zarządzenia nr 45
Komendanta Głównego Policji
z dnia 21 czerwca 2018 r.

Schemat poglądowy posterunku kontrolno-blokadowego z wykorzystaniem pojazdów służbowych.

Schemat poglądowy posterunku kontrolno-blokadowego z wykorzystaniem pojazdów służbowych i kolczatki drogowej.

